

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele, zastopane v državnem zboru.

Kos XXVIII. — Izdan in razposlan 13. dne marca 1915.

Vsebina: Št. 60. Cesarski ukaz o davčnopravnem ravnanju z vojnimi izgubami pri podjetjih, podvrženih II. poglavju zakona o osebnih davkih.

60.

Cesarski ukaz z dne 11. marca 1915. l.

o davčnopravnem ravnanju z vojnimi izgubami pri podjetjih, podvrženih II. poglavju zakona o osebnih davkih.

Na podstavi § 14 državnega osnovnega zakona z dne 21. decembra 1867. l. (drž. zak. št. 141) zaukazujemo tako:

§ 1.

Ako podjetja, ki so podvržena II. poglavju zakona o osebnih davkih z dne 25. oktobra 1896. l. (drž. zak. št. 220), zaračunijo to, kar so dala na stran za izgube, ki jih je pričakovati zaradi vojnih dogodkov, katere se pa še ne dajo s številkami določiti, in to vključijo ločeno od ostalih odpisov vrednosti na izrednem cenitvenem računu (rezerva za vojne izgube), ki ga je izkazati v bilanci za poseben postavek pasiv, je te prihranke enačiti položbam v zaklad po § 95, lit. f, z. o o. d. toliko, kolikor se z njih vštavnim ravnanjem podlaga za obdačbo ne zmanjša za več nego za eno petinko.

S koncem pravičnega leta, ki sledi sklepu miru, je opustiti reservo za vojne izgube, kolikor

se niso iz te reserve založile izgube, ki so res nastale dotlej.

Ako se ob času, ko se naredi bilanca za opravilno leto, oznamenjeno v sprednjem odstavku, pokažejo še izdatne težkoče ob ustanavljanju dejanskih izgub, se more opustitev reserve za vojne izgube z oblastvenim dovoljenjem odložiti na naslednje opravilno leto.

§ 2.

Ako je odmeriti davek le v najmanjši izmeri, določeni v § 100, odstavek 2 do 4, z. o o. d., ali ako ga pri davčnopravno pogodovanih podjetjih sploh ni odmeriti, ker ni davku zavezanega čistega donosa, naj velja to, kar se je dalo na stran za založbo vojnih izgub in zaračunilo za odbitni postavek, za obdačeno toliko, kolikor bi bilo tudi brez ozira na to predpisati zgolj najmanjši davek, oziroma bi sploh ne bilo predpisati davka.

Delov, ki so se odločili od neobdačenih rezerv za dotiranje reserve za vojne izgube, ni obdačevati, ako se eventualno zopet vključijo.

§ 3.

Ako se izgube, ki jih je povzročila vojna, niso zaračunile v rezervi za izgube, ki se razdruži po sklepu miru, temveč drugače in ako se je ravnalo

z njimi ob odmeri davka, kakor da so sposobne za odbitek, je dopustno popraviti odmero po višini dejansko nastalih izgub, ki se pokažejo, razširjaje v § 3 zakona z dne 18. marca 1878. l. (drž. zak. št. 31) omenjeni rok zastaranja do preteka drugega leta po sklepu miru.

§ 4.

Ta cesarski ukaz dobi moč dne, katerega se razglasi.

Podjetja, kojih bilance so se naredile že pred tem časom, oziraje se na vojne škode, toda ne da bi se bila postavila rezerva za vojne izgube (§ 1), in so bile po pravilih odobrene, morajo odpise vojnih izgub posebej dokazati davčnemu oblastvu, da dosežejo v § 1 oznamenjeno davčno olajšavo. Določila tega ukaza se uporabljajo potem zmislu primerno.

§ 5.

Natančnejša izvršitvena določila se pridržujejo ukazni poti.

§ 6.

Izvršiti ta ukaz je poverjeno Mojemu finančnemu ministru.

Na Dunaju, 11. dne marca 1915. l.

Franz Josef s. r.

Stürgkh s. r.

Hochenburger s. r.

Forster s. r.

Trnka s. r.

Zenker s. r.

Georgi s. r.

Heinold s. r.

Hussarek s. r.

Schuster s. r.

Engel s. r.

Morawski s. r.